

(Boroskancsókkal megrakott asztalok)

Októberben a legszebb a tó,
de talán nem is a szépség a legjobb kifejezés.
A szépségről amúgy sem tudható, hogy micsoda.

Az üres strandok,
a bedeszkázott bazársorok mindennél megnyugtatóbb látványa.
Nevezhető-e emlékek az a kép,
amely már soha nem bukkan fel senki emberfia lelkében.
Ha nincs, aki emlékezzen, mi lesz a képekkel.

A móló mellvédjének dőlve álltam.
Néztem a vizet, a csillogást.
Napfényből és vízből épült
templomok a tó tükrén.

Néztem a többieket, ahogy fotózzák a vizet,
a szőlőhegyet.
Nincs mit mondanom nekik,
ahogy nekik sincs mondanivalójuk a számomra.

Szüret ideje van.
A hegyi kápolnában harangoznak.
A kopaszodó diófák alatt sajttal,
friss kenyérrel és boroskancsókkal megrakott asztalok.

GreCsó Krisztián

GreCsónak hívják

Amikor minden szentnek
Maga felé húzott a keze,
És az élet *all-in-on* állt,
Meztelenül ász, király, dáma,

Zsírosra fogdosva
Az olcsó, cinkelt lapok is,
A fájdalomcsillapítók
Delírium-dagonyájában

A lányomról álmodtam.
Pontosabban egy lányról,
Akinek Isten
Elhomályosította az arcát,

De tudtam, Greccónak hívják.
Azóta, a délelőtti csodák
Kitanult ropogásában,
Hogy sorsa a szentségem lett,

Néha megtorpanok,
És csak élvezem, hogy látom.
Nem pixeles, elmosott
Az arca, mint akit védenek

Vagy bántanak.
Szavakon nevet.
A nyelv morzsálódása feldobja,
Dünnög, morog, vall valamit.

Dévaj pillantásáról nem tudom,
Ilyennek képzeltem-e
Isten füst-fátyla mögött,
Vagy nem tudok

Másképpen emlékezni
A megálmodására.
József láthatta Jézus arcát?
Vagy egy porködös álmra,

A szűkkeblű Szentlélek
Ígéretére intett igent?
Ha nem látta, szánva szeretem,
Ha láthatta, szánva szeretem.

Hisz enyém a bizonyosság:
Mikor gyermeke szemébe nézett,
Ha csak pillanatokra is,
De le tudta győzni önmagát.

Én a te korodban

Lám, így hevernek itt a szépek,
Mint az eltévedt jótevők,
Kérges arcuk tán álmoképek,
Festmények ők vagy szöszegők.

Fuss! Lassú léptek a nyomodban,
Én vagyok az a szelíd sereg,
„Bizony, én a te korodban”,
Mondom, és a szó pereg.

Takarva minden titok-vakolat,
Mint kezes sors, göröngy az este,
Az én szívem nyitott patyolat,
Minden vászon tiszta benne.

